

Form Heilig Avondmaal
vanaf “Allen dan die alzo gezind zijn... t/m ...niet des te zwaarder worden”

De toegang tot de tafel 1 geopend 2 gesloten

Gemeente,

We kennen de twee verkeersborden wel. Het éne zegt: "Ga in. Deze kant op". Rechthoekig bord, blauw, met witte pijl. Hier in rijden. En het andere, dat zegt: "Ga terug". Rond en rood, met een witte balk dwars erin. Geen toegang, geen ingang, terug! Het ene bord geeft aan: kom, deze kant op. Het andere: ga terug, blijf weg.

In het stukje van het avondmaalsformulier van vanavond worden als het ware beide borden omhoog gehouden. Voor de één, voor een bepaald aantal mensen het bord: kom, ga in, treedt toe tot de tafel. En voor de ander, voor een bepaald aantal mensen het bord: ga terug. Treedt niet toe. Dat wordt in de Bijbel ook wel genoemd het hanteren van de sleutels van het hemelrijk. Dat komt op hetzelfde neer. Met een sleutel verschaf je toegang door een deur open te doen. En sluit je de toegang af door een deur dicht te doen.

En dan valt het op dat het niet alleen gaat over het Heilig Avondmaal. Dan zou je nog kunnen zeggen, nou ja, dat geldt alleen dat sacrament. Nee, het gaat over het Heilig Avondmaal en in het verlengde ervan over het koninkrijk der hemelen, over de hemel zelf. Want als de deur geopend wordt dan staat er dat God mensen voor waardige medegenoten van de tafel van Zijn Zoon houdt, dat is het Heilig Avondmaal, en dat Hij hen in genade aanneemt, dat is Zijn Koninkrijk. En als de deur dichtgedaan wordt dan staat er dat zij worden vermaand zich van de tafel des HEEREN te onthouden, dat is het Heilig Avondmaal, en hun verkondigen dat zij geen deel in het rijk van Christus hebben, dat is het koninkrijk der hemelen.

Wat aangrijpend! Dat dat dus op één lijn ligt. Heilig Avondmaal, Gods Koninkrijk, de hemel. Wie toegang heeft tot de tafel heeft ingang in Gods rijk en zal aan de hemelpoort horen: Komt in gij gezegenden. Maar wie geen toegang heeft tot de tafel die heeft het ook niet in Zijn Koninkrijk en zal aan de hemelpoort horen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten. Wat een reden om ernst te maken met de voorbereidingsweek. Wat een reden om te zoeken naar een toegang tot de tafel. Wat een reden om aangedaan, geschokt te zijn als wij geen

toegang tot de tafel hebben.

En wat vertroostend. Ja dat ook. Daarom vertroostend, omdat God ons niet in het ongewisse wil laten hoe het straks bij de hemelpoort zal gaan. Dan gaat het om exact hetzelfde als nu bij de tafel. Dus als ik aan mag gaan van Godswege aan de tafel dan mag ik ook de hemel in. Dan zal Hij dan niet anders oordelen dan nu. Geen andere criteria hanteren dan nu. Dan verzegelt het Heilig Avondmaal: zo zeker als u nu aan Mijn tafel zit zo zeker zal Ik zorgen dat u straks ook aan het avondmaal van de bruiloft van het Lam zult zijn. Ik wil het u doen weten! En verzegelen! Zo waarachtig als Ik u brood en wijn geef aan Mijn tafel. Daar kan niks meer tussen komen, niets meer aan veranderd worden. Halleluja!

Tegelijk wat een verantwoordelijkheid voor Gods knechten. Om hierin zuiver te spreken en te preken. Stel je voor dat ik iemand het gevoel geeft: u kunt wel aangaan terwijl dat niet zo is van Godswege. En ik zorg dat u zich misleidt, bedriegt. Maar ook andersom. Stel je voor dat ik u een gevoel geef dat u niet aan mag gaan terwijl het van Godswege wel mag en hoort. En u blijft voor de drempel staan terwijl u binnen had mogen komen...

I de toegang geopend

Laten we zo gaan luisteren naar wat het formulier verder zegt in dit stukje. De sleutels hanteert, de twee verkeersborden gebruikt. Eerst de ene: allen dan die alzo gezind zijn wil God gewis in genade aannemen en voor waardige medegenoten van de tafel van Zijn Zoon Jezus Christus houden. En dan de andere: Daarentegen die dit getuigenis in harten niet gevoelen.....

Dat eerste: allen dan die alzo gezind zijn. Dat gezind zijn neemt het derde punt van zelfbeproeving op. Daar stond: ten derde onderzoekte ieder zijn geweten of hij ook gezind is voortaan met zijn hele levenwaarachtige dankbaarheid jegens God de Heere te bewijzen en voor het aangezicht Gods oprecht te leven. En een ernstig voornemen heeft met zijn naasten in waarachtige enigheid te leven. Alzo gezind zijn. Daaruit blijkt of het geloof een levend geloof is. Daaruit blijkt of gesproken woorden uit het hart komen. Want ja, zeggen dat je een zondaar bent dat is niet zo moeilijk. En zeggen dat je geloof tin Jezus en dat Hij je Heere is dat kan gauw verwoord zijn. Maar als echt is dan zal dat blijken uit dat derde: uit die gezindheid.

Die is vrucht de onmiskenbare vrucht van het geloof in Christus. Wie zich als een goddeloze aan Christus toevertrouwd. Wie Christus als

Middelaar nodig heeft gekregen, die zal de gezindheid ontvangen om Gode eer te geven, om Hem geen verdriet meer te willen doen, om oprecht met Hem te leven, om met zijn naaste in vrede te leven. En die gezindheid die zal onmiskenbaar weer uitdrijven naar Christus. Want ik geef God niet de dank en eer die Hem toekomt, ik doe Hem weer verdriet, Hij laat mij zonden zien en ik doe mijn naaste kwaad. Het lukt me maar niet. Ik heb Christus weer nodig. En zo zijn en blijven het komen tot Christus en die gezindheid om God te dienen in elkaar vervlochten en verweven. Er wordt dus geen grond in de mens gezocht of gelegd, maar als de grond van Christus genade in je leven is dan zal er dit de vrucht van zijn. En als het straks gaat over het gevoelen van dit getuigenis dan wordt niet een gevoel bedoeld zo van: ja soms voel je dat maar soms ook weer niet. Nee, het is een doorgaande lijn. Soms sterker voelbaar dan de andere keer, maar het is er in je leven gekomen of het is er niet. Alzo gezind zijn. En hoe meer tot Christus gevlucht hoe sterker, voelbaarder die gezindheid zijn zal.

Bent u, ben jij, ben ik alzo gezind? Vanuit Christus alzo gezind en alzo gezind weer naar Christus. Dan zal God u gewis in genade aannemen en voor een waardige medegenoot aan de tafel houden. In genade aannemen. In genade. Want ook onze gezindheid heeft genade nodig. Is niet volmaakt, perfect, niet vol en bol. Ook die gezindheid is bekleet met zonden van lauwheid en traagheid en zwakheid. In genade aannemen en houden voor waardige medegenoten. Houden voor. Dus je bent het niet in zichzelf, ook niet door die gezindheid, maar God houdt je ervoor. Hij ziet je aan in Christus en ook die gezindheid ziet Hij aan in Christus en zo houd Hij je voor een waardige tafelenoot. Je bent het niet waardig, maar God houdt je voor waardig. In Christus.

Dan hoor je aan Zijn tafel. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Een liefdesbevel. Doe dat. Wilhelmus a Brakel zeg ergens heel kort en helder: onbekeerden mogen niet aangaan, bekeerden mogen, als zij gezond zijn, niet afblijven. Mogen niet afblijven. Want het is een maaltijd, een gedenkwaardige maaltijd die de Vader Zijn kinderen aanbiedt. Stel je voor: als vader wil je een maaltijd geven. Zijn oudste zoon is jarig. Heerlijk eten met elkaar. Zaterdagavond 18.00. Stel je voor er loopt dan een jongen binnen van straat die zonder wat te zeggen op een stoel gaat zitten en mee-eet. Dat is hondsbrutaal. Onbekeerden mogen niet aangaan. Maar stel je voor: één van de kinderen, broers van die oudste zoon, loopt dan buiten en blijft buiten. Is of te druk met

spelen, of wil zich niet omkleden, of denkt: wat zal vader zeggen als ik kom...misschien stuurt vader me wel weg. Wat doet dat vader verdriet. Bekeerden mogen niet afblijven. Want anders doen zij Vader zo'n verdriet. En zichzelf tekort, ook dat nog. Dus wie alzo gezind is hoort aan te gaan. Te zorgen dan hij of zij aan kan gaan. Als er onbeleden zonden zijn moeten die beleden worden, als er zondige gewoontes ingeslopen zijn moet daarmee gebroken worden. En om verlangen op te wekken. Daarom de voorbereidingsweek. Zodat allen die alzo gezind zijn zorgen zullen dat de weg om aan te gaan vrij is of vrij komt.

Dat is de sleutel die opent, het bord om in te gaan. En waarachtig, dan zult u straks ook ingaan in de hemel en aanzitten aan avondmaal van de bruiloft van het Lam. Als dat geen voorvreugde geven, en uitzien...!

2 de toegang gesloten

Dan de andere sleutel. Daarentegen die dit getuigenis in hun harte niet gevoelen. Het getuigenis van die gezindheid. En dat bewijst dan het vreemd zijn aan de omgang met Christus, aan het leven van en uit de Middelaar voor schuldigen en zondaren. Die hebben af te blijven. Onbekeerden mogen niet aangaan. Want het vertoornst God en het brengt een oordeel over zichzelf en anderen.

Die dit getuigenis niet gevoelen. Dan hebben wij het over hypocrieten. Schijnheiligen, schijngelovigen. Die met de mond belijden dat zij geloven. Die met hun leven voor het mensenoog zich aan Gods inzettingen houden en op Zijn wegen wandelen. Dus mensen kunnen dat niet zien. Mensen hebben de houding aan te nemen die in de Bijbel staat en in de Dordtse Leerregels word verwoord als volgt: van allen dan die uiterlijk hun geloof belijden en hun leven beteren moet men het beste oordelen en spreken.

Maar God ziet het hart aan. En in de prediking wordt daarom gezegd: zulken mogen niet aangaan. Ook al heb je verder nog zoveel voor en mee. Ook al denk je zelf dat je wel gelovig bent. Ook dat kan. Mattheus 7 noemt mensen die aan de hemelpoort stomverbaasd zullen zijn als zij niet in mogen komen. Wij hebben in Uw Naam geprofeteerd en tekenen gedaan. Gij hebt in onze straten geleerd en wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken. Wat een gaven hadden die mensen. Wat een vorm en gedaante en voorrechten. Maar Jezus zal zeggen: Gaat weg van Mij gij werkers der ongerechtigheid. Gaven en voorrechten en gevoelens zijn geen bewijzen van het kindschap en waar

geloof, maar: gezind zijn om gerechtigheid te doen en ongerechtigheid te haten. Dat is bewijs! Niemand mene op grond van ambt, gaven en voorrechten of gevoelens een kind van God te zijn. Wie dat toch meent die bedriegt zichzelf en zal niet ontdekt willen worden. Zal niet willen dat eraan gemorreld word. Nooit is de hoogmoed van het hart eraan gegaan en verbrijzeld. Zo iemand zal niet bidden 'HEERE zie of bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.' Die wil een kind van God zijn en daarom ben ik het ook en niet naar kijken verder.....

Dan mag u niet aangaan én u staat buiten Gods rijk en zou op dit moment buiten de hemel moeten blijven....

Maar u kunt er wel in komen! Niet door toch maar zo aan te gaan, maar door te vluchten tot Christus. Heere, zie mij zoals ik ben en doe met mij al wat U wilt.

En dan noemt het formulier nog een categorie mensen. Waarom wij ook allen die zich met deze navolgende ergerlijke zonden besmet weten.... Dat is een categorie mensen die soms eerst lijkt op die we net noemden, maar er toch een keer van afwijkt, want: zij zijn besmet met ergerlijke zonden. Besmet. Daar wordt hier mee bedoeld: bevlekt. En dan gaat het om vlekken aan de buitenkant. Zichtbaar voor de mensen. Vlekken die zij als doorgaande lijn willen houden ook. Wiens levenspoor op een bepaald punt een zwarte lijn trekt over hun levenskleed. Zichtbaar voor mensen. Dan moeten anderen daar wel op aanspreken. Dan hebben anderen wel de taak om te waarschuwen. Want dan gaat het om zichtbare zonden. Niet als af en toe een stip, maar als een doorgaande lijn.

En dan noemt het formulier een hele rij op. In de cultuur van die tijd met woorden van die tijd. Maar als je oplet dan wordt in die rij de orde van de tien geboden gevolgd. En komt elke gebod aan de orde. Je zou het ook anders kunnen formuleren. Ieder die voor zijn sport Gods dienst opzij schuift, ieder die God dient zoals hij vindt dat moet kunnen, ieder die Gods Naam voor zijn eigen kar spant, ieder die Gods dag voor eigen zaken gebruikt, die geen ontzag kent voor zijn ouders, die haatdragend is, die verslaafd is aan porna, die belasting ontduikt, die liegt in zaken, die zijn begeerten naar drank, gokken niet bestrijdt. En die in zulke zonden blijven wil. Dat in lijn wil brengen en praten met de Bijbel en zijn geloof. Dat goed wil praten en ermee door wil kunnen.

Ieder die een touw wil vasthouden. Kijk, ieder mens zit van nature met 10 touwen vast aan de trein die naar de afgrond rijdt. Als er nou 9 touwen worden doorgesneden, maar 1 niet, dan zit je nog steeds vast aan die trein die je naar het verderf sleurt!

En ook dat kan natuurlijk onzichtbaar voor mensen gebeuren. Zeker in onze tijd. Dat je zo'n zonde aan de hand houdt en wil blijven

houden terwijl niemand het ziet. Stil achter je bureau, in je kantoor op werk, achter je pc. Dat ziet wel niemand het, maar dan geldt dat je het getuigenis van de goede gezindheid niet in je hart gevoelt.

Die blijve af en heeft geen deel in het rijk van Christus. I Corinthe 6:9 Efeze 5:5 Openbaringen 22:15. Da's schrikken. Of niet? Zelfs dat niet. Dat is schrikken! Niet aangaan kan en mag toch nooit een rustpunt zijn. Nou ja ik weet dat ik niet aan mag gaan en zal het ook niet doen, dus ik heb mijn voorbereidingsweek plicht gedaan. Maar nou staat er iets bij aan het eind: zolang zij in zulke zonden blijven. Zolang daarin blijft. Maar u hoort het kloppen onder dat zinnetje. Blijf er dan toch niet in. Doe jezelf geen kwaad. Verwoest je leven, je ziel niet. Zolang je erin blijft,... maar zodra dat je je bekeert dan ben je welkom aan de tafel. Welkom bij Gods Vaderhart. Alleen, dat welkom bereik je niet door dan maar ter tafel te gaan zonder meer. Nee, eerst tot Christus gaan. De Middelaar en Vernieuwer. En zo tot de tafel komen. Dan is er plaats.

Dat is de andere sleutel, dat andere bord. Mag u aangaan of niet. Mag niet afblijven of mag u niet aangaan? Zult u bereid zijn als Jezus terugkomt vannacht of niet?

Twee lijnen trekken we nog. De eerste is deze: de bedoeling is wel duidelijk van dat laatste deel. Avondmaalgangers hebben heilig te leven. Onbesmet te leven. Want één van de redenen waarom allen die met die ergerlijke zonden besmet zijn et aan mogen gaan is ook dat daardoor Gods Naam gelasterd word. Mensen zeggen, ja ja, die zit nou vooraan in de kerk, maar ondertussen.... Dat nooit! Dat moet je als avondmaalganger niet willen. Je wil geen kwaad gerucht over de dienst des HEEREN in de hand werken. En daarom heb je als avondmaalganger de roeping om onbesmet te leven in de wereld. Heilig te leven. In alle punten een voorbeeld. Geen aanstoot geven. Niet door altijd te lopen zuchten en steunen en klagen. Niet door de indruk te wekken dat zwartheid en zwartgalligheid de kenmerken van het ware zijn. Maar ook niet door maar slordig te zijn en gemakzuchtig. Slordig in je kledingsstijl door de weeks, in je dvd's die je kijkt, in de gelegenheden waar je komt, waardoor je aanstoot geeft en mensen laat denken: nou en dat zit nou zondags vooraan in de kerk. Is het een verkeerde indruk als ik denk dat we daar de laatste jaren wat makkelijker in worden hier? Je zou het niet moeten willen. En liever vechten tegen jezelf in Gods kracht dan Zijn Naam en dienst omlaaghalen.

De tweede lijn is deze. Allen die met deze zonden besmet zijn. Je

Kan er klein en bang van worden. Besmet, o van binnen is het één en al smet en vlek. Zoveel smetten in mijn hart, gedachten, verlangens, woorden, daden. Ben ik het HEERE die niet aan mag en kan gaan? Zou David daarom Psalm 139 zo eindigen? HEERE doorgrond en ken mij zie of bij mij een schadelijke weg is. Dat is het gebed van een mens die gezind is voor Gods Aangezicht te leven. De grondtoon van de goede gezindheid is oprechtheid. Ook al is het niet zo helder te lezen in je leven. John Owen gebruikt ergens het beeld van een bevlekt document. Zo bevlekt dat het niet meer te lezen is wat er staat. Dan gaat de man ermee naar de notaris toe en die houdt het in speciaal water. En dan ziet hij het watermerk. Ja, toch echt. Als is het beduimeld en bevlekt. De gezindheid om voor God te leven is soms niet te lezen. En satan zegt: het is niet echt, het is vals. Maar de Heilige Geest neemt het mee. En houdt het in het bloed van Christus. En dan is er het watermerk: Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb. Hoe besmet en bevlekt ook. Toch echt!

God geve ons een gezegende avondmaalszondag.

Amen